

nabytí vydržením bylo, jak žalobci sami v dovolací odpovědi připouštějí zjištěno, nezaniklo vzdáním se, nebyla zápůrčí žaloba odůvodněna a bylo ji zamítnouti.

Čís. 11861.

K žalobě o neplatnost vkladu zástavního práva podle § 61 knih. zák. jest po případě oprávněn i vlastník nemovitosti, jenž mezitím již nemovitost dále prodal.

(Rozh. ze dne 3. září 1932, Rv II 222/31.)

Žalobkyně prodala svůj dům čp. 150 manželům D-ovým. Při sepisování kupní smlouvy se zjistilo, že na domě čp. 150 vázne zástavní právo pro pohledávku žalované záložny 7.000 Kč. Manželé D-ovi převzali tuto pohledávku na srážku z kupní ceny a zavázali se doplatiti žalobkyni 7.000 Kč, bude-li zjištěno, že žalobkyně neobdržela zápůjčku 7.000 Kč od záložny, a dojde-li k výmazu zástavního práva pro onu pohledávku na domě čp. 150. Žalobě, by žalovaná záložna byla uznána povinnou, opatřiti na své útraty knihovní výmaz zástavního práva vloženého na domě čp. 150 na základě dlužního úpisu na 7.000 Kč, o b a n i ž š í s o u d y vyhověly. O d v o l a c í s o u d uvedl v otázce, o niž tu jde, v d ů v o d e c h: Nesprávné právní posouzení vidí odvolatelé v tom, že soud první stolice nevyhověl jejich námitce, že žalobkyně není aktivně oprávněna k žalobě podle § 61 knih. zák., poněvadž není ani skutečnou, ani knihovní vlastníci nemovitosti čp. 150, na které vázne zástavní právo pro pohledávku žalované z dlužního úpisu ze dne 9. listopadu 1924 — 7.000 Kč s přísl., nýbrž skutečnými a knihovními vlastníky této nemovitosti jsou podle kupní smlouvy ze dne 26. února 1927 manželé František a Antonie D-ovi, kteří by se snad mohli cítiti stíženými ve svých knihovních právech, to tím více, že se souhlasem žalobkyně pohledávku žalované 7.000 Kč s přísl. na sebe převzali k zúrokování a k zaplacení na srážku z kupní ceny a ji také v pořádku spláceli a splácejí. Právní názor odvolatelův nepovažuje odvolací soud za správný a přiklání se k právnímu názoru prvního soudu, že žalobkyně jest oprávněna domáhati se výmazu vkladu práva zástavního pro pohledávku žalované 7.000 Kč s přísl. podle § 61 knih. zák., poněvadž jako dřívější vlastnice nemovitosti, za kterou při prodeji obdržela kupní cenu sníženou o 7.000 Kč, připadající na pohledávku žalované, byla zkrácena ve svém knihovním právu povolením a výkonem vkladu práva zástavního pro pohledávku žalované 7.000 Kč z dlužního úpisu ze dne 9. listopadu 1926. K žalobě této nebyli by oprávněni kupitelé nemovitosti manželé D-ovi, poněvadž knihovního práva nabyli kupní smlouvou ze dne 16. února 1927 v době, když již vklad práva zástavního pro pohledávku žalované 7.000 Kč byl z knihy pozemkové patrným, a nemohli proto býti zkráceni ve svém knihovním právu knihovním vkladem práva zástavního pro pohledávku žalované 7.000 Kč. Pokud odvolatelé poukazují k odůvodnění svého právního názoru na názor Dr. Ehrenzweiga v systému rakouského všeobecného soukromého práva, stačí poukázati na rozhod-

nutí nejvyššího soudu ze dne 9. prosince 1926 Rv I 642/26, čís. 6557 sb. n. s. na rozhodnutí nejvyššího soudu ve Vídni ze dne 10. května 1911 Rv III 166/11 čís. 1429 sb. Now. Oprávnění žalobkyně k žalobě podle § 61 knih. zák. neuhasl odprodejem nemovitosti, poněvadž žalobkyně zůstala poškozenou ve svém knihovním právu, obdržela od kupitelů následkem neplatného vkladu, o němž se výslovně zmínila při kupu, jak kupitelé sami udali, o 7.000 Kč méně na kupní cenu a má právní zájem na tom, by neplatný vklad byl v pozemkové knize vymazán, by pak mohla uplatňovati proti kupitelům nemovitosti nárok na zaplacení částky kupní ceny 7.000 Kč buď ze smlouvy s nimi učiněné, nebo z obohacení (§ 1435 obč. zák.).

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání, mimo jiné z těchto

d ů v o d ů :

Co se týče legitimace žalobkyně k žalobě ve smyslu § 61 knih. zák., nemá dovolací soud příčiny odchýliti se od dosavadní své judikatury, a poukazuje se proto dovolatelka v té příčině na odůvodnění obsažené v rozhodnutí čís. 6557 sb. n. s. Vývody její nemohou zvrátiti ani názor odvolacího soudu, že žalobkyně byla ve svém knihovním právu poškozena i po odprodeji nemovitosti, poněvadž obdržela od kupitelů následkem neplatného vkladu o 7.000 Kč méně na kupní cenu. Jak dovolatelka sama připouští, převzali kupitelé spornou pohledávku na srážku kupní ceny, a potvrdila žalobkyně, že tímto převzetím pohledávky a zaplacením další částky byla vyrovnána. Poněvadž tento předpoklad dostačil pro žalobní žádost ve smyslu § 61 knih. zák., která jest řízena na plnění, nebylo třeba, jak učinil odvolací soud, obírat se ještě tím, zda žalobkyně má právní zájem na tom, aby neplatný vklad byl vymazán, aby mohla uplatňovati svůj nárok proti kupitelům. Jsou proto vývody, ve kterých dovolatelka napadá právní názor, vyslovený odvolacím soudem v tomto směru, bezpředmětné. Nesprávným jest její názor, že kupní smlouvou, ana sporná pohledávka byla převedena na kupitele se všemi dotyčnými poměry, uhasla veškerá práva žalobkyně, a tedy i domnělé zkrácení. Šlo o přenesení povinností, nikoliv práv, která z pohledávky měla jen žalovaná jako věřitelka, ovšem v předpokladu, že pohledávka jest po právu.

Čís. 11862.

Pokud vlastník neučiní hospodářské opatření, jímž přestává spojení příslušenství s věcí hlavní, zůstává poměr příslušenství zachován.

Pouhé prohlášení dlužníka k výkonnému orgánu, by krávu zabavil, nelze pokládati za hospodářské opatření, jímž bylo přerušeno hospodářské spojení krávy s usedlostí, na níž byla kráva chována. Toto spojení nebylo přerušeno ani zabavením.

(Rozh. ze dne 8. září 1932, R I 599/32.)